

kommende skal være nok til at få en permanent opholdstilladelse.

Kl. 17.15

Jeg er da glad for, at hr. Jesper Langballe lytter, når jeg taler, og oven i købet lytter med interesse, men jeg må også konstatere, at jeg ikke synes, hr. Jesper Langballe lytter særlig godt og med særlig stor interesse. Hvis hr. Jesper Langballe er i tvivl om noget og i øvrigt synes, at jeg har skiftet kurs fra den ene dag til den anden, synes jeg ikke, hr. Jesper Langballe hverken har lyttet særlig godt og med særlig stor interesse eller har læst aviserne omhyggeligt i de sidste par uger, men vi kan jo tage den diskussion på et andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det tager jeg som et udtryk for, at hr. John Dyrby ikke rigtig vil gå til biddet.

Jeg har hørt, at hr. John Dyrby måske ikke lige synes, at de 52 uger er det rigtige tidsrum, men samtidig blev der sagt, at det måske skulle være noget i den retning, og så er det jeg spørger – jeg foregriber ikke noget, jeg spørger hr. John Dyrby: Velfærdsforhandlinger eller ikke velfærdsforhandlinger, hvilket tidsrum ville hr. John Dyrby mene er det rigtige? Det er da et meget enkelt spørgsmål, som både vi her i salen og vælgerne kan have stor interesse i at få besvaret præcist.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu udviklede spørgsmålet sig jo lidt anderledes. Først var spørgsmålet: Er 52 uger nok eller ikke nok? Hvis det ikke blev helt klart, vil jeg godt sige helt klart nu, at for mig at se er 52 uger isoleret set ikke nok, for der skal være nogle krav om beherskelse af det danske sprog. Det håber jeg så man kan forstå.

Derefter var spørgsmålet. Hvis det ikke skal være 52 uger, hvor længe skal det så være? Her vil jeg ikke gå ind i en diskussion om, hvor mange uger det skal være, men for mit vedkommende skal det være mere end 52 uger. Men det må jo være de forhandlinger, der går i gang, som skal afgøre, hvor vi kan lande på noget fornuftigt, der også inkluderer andre krav, f.eks. til sprog og lignende.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg har med stor interesse fulgt Socialdemokraterne i hele den periode, hvor der har været forskellige ordførere på dette område.

Jeg hører nu hr. John Dyrby sige, at der selvfølgelig fortsat skal føres en stram politik, men at der lige er det, at der også er nogle enkelt-sager. Overskriften i Politiken i dag fortæller, at S er i delvis opposition, og når det gælder enkelttilfælde, skulle der måske være nogle særregler. Jeg ved ikke, om det er sympatiparagrafer, eller hvad søren det er, hr. John Dyrby går efter, men lige for tiden undrer jeg mig meget over, hvor politikken egentlig ligger.

Hvad menes der egentlig med at være i delvis opposition? I Politiken fra i dag kan jeg også læse, at de, der sidder på centrene, og som skal rejse hjem, bare skal have lov til at komme ud af centrene. Hvor er den stramme politik så henne, og hvor er der konsekvens og en fast retning i tingene?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det er jo interessant, at fru Irene Simonsen følger mit parti med stor interesse, men det er jo besynderligt, at en overskrift i Politiken pludselig bliver noget, jeg åbenbart har sagt, når det, jeg i virkeligheden har sagt, jo er lige det modsatte.

På dette område kan man ikke, som fru Irene Simonsen lige forsøgte, sige helt klart, hvordan integrations- eller udlændingepolitikken, eller hvad man nu måtte kalde den, skal være. Det er så nuanceret, at man er nødt til at tage det bid for bid for bid.

I artiklen i Politiken siger jeg, at man i hvert fald må dele politikken op i to, nemlig udlændingepolitikken – altså hvor mange udlændinge vi skal lukke ind i Danmark – og integrationspolitikken, altså hvordan vi integrerer de udlændinge, der er i Danmark, bedst muligt i det danske samfund. Vi er med på en stram udlændingepolitik, men vi synes, der er elementer i integrationspolitikken, som simpelt hen ikke fungerer på flere områder, som også er nævnt i artiklen. Det er det, der er det bærende element, så jeg synes ikke, fru Irene Simonsen skal være usikker på, hvordan den socialdemokratiske politik er. Der er adskillige politikområder.